

[Bomholt.]

dioen. Politik! Den danske statsradiofoni har på det punkt været banebrydende her i nord, og mon ikke der i almindelighed er enighed om, at de politiske interesser er en så væsentlig side af det moderne menneskes liv, at de må have deres plads også i radioen. Det er meget vanskeligt at give en objektiv fremstilling af politiske tilstande og personligheder. Der tilstræbes sandhed, tør jeg sige, og fremstillingen præges heldigvis i almindelighed af argumenter og ikke af postulater. Men når der for alvor tales til folket om en sag, så springer tendensen frem. Der er tendens så at sige i alt, hvad der har med ånd og liv at gøre. Der er tendens i mange udsendelser, der tager sig nok så saglige ud, og det skal vi ikke være ked af. Vi skal derimod, som det ærede medlem hr. Harald Nielsen sagde, tilstræbe en alsidig belysning af problemerne. Ikke på pernittengrynsvis ved minutios afvejning; så meget stof til socialdemokratiet og så meget stof til venstre. Der er ganske vist folk, der er tilhængere af rationering på det kulturelle område — så og så store rationer til enhver —, men det er jeg ikke tilhænger af. Ligeligheden må gennemføres på de store linier, ikke således, at enhver anskuelse straks på gammeldags skolemestermanér skal have sin kommentar i form af den modsatte anskuelse. I mange tilfælde er diskussion at foretrække, den frie meningsbrydning. Men der må også være plads for en mand med en mening, den enkeltstående mand.

Det ærede medlem omtalte serien „Fra gammel til ny liberalisme“. Der blev i denne serie udarbejdet en grundbog. I tilknytning til grundbogen blev der foretaget en række udsendelser. Medarbejderne her var: højskoleforstander C. P. O. Christiansen, chefredaktør Poul Graae, toldinspektør Clausager, rigsdagsmand Manne Ståhl og professor Wilhelm Keilhau — alle liberalister. I de udsendelser, der blev foretaget i tilknytning til bogen, var mig bekendt også alle liberalister; den 13. november 1947 dr. jur. Sven Clausen, daværende landbrugsminister Erik Eriksen og chefredaktør Poul Graae, den 17. november 1947 forstander C. P. O. Christiansen, den 1. december direktør Frantz Wendt, den 15. december toldinspektør Clausager, den 12. januar 1948 fru Elin Appel og folketingsmand Jørgen Jørgensen, den 26. januar dr. P. Nybøe Andersen og sekretær, cand. polit. Poul Winding.

Først da disse udsendelser i direkte tilknytning til bogen var afsluttet, havde vi en udsendelse — den 9. februar 1948 —,

hvor det ærede medlem hr. Kristen Amby, den højtærede finansminister hr. H. C. Hansen og forhenværede finansminister, det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen talte.

Nogen tid efter havde vi en udsendelse om Karl Marx og Marxismen, fem udsendelser ialt, af historisk karakter i anledning af hundreåret for det kommunistiske manifest. Ligesom liberalister talte i tilknytning til bogen om liberalismen, talte fortrinsvis her folk med tilknytning til arbejderbevægelsen.

Personlig hører jeg helst en modstander, der jo på adskillige punkter *kan* være en medarbejder, og jeg anser det for et aldeles nødvendigt element i vor politiske kultur, at man med interesse og forståelse kan lytte til en mand af anden mening. De, der ikke har evne hertil, de, der ikke har politisk kultur hertil, må jo lukke for radioen.

Så kritiserede det ærede medlem 1. maj-udsendelsen. Jeg forstod, at det ærede medlem på venstres vegne ønskede arbejderens 1. maj-udsendelse strøget. På dette punkt kan jeg ikke være enig med det ærede medlem. Det er arbejderbevægelsen, der har skabt den dag og har givet den indholdet. Det er arbejderbevægelsens dag, og den favør, der vises her, må så afbalanceres på anden måde. Jeg nævner her eksempelvis, at landbruget er det eneste erhverv i Danmark, der har en regelmæssig månedlig erhvervs-oversigt plus en stor mængde andre faste udsendelser.

Det ærede medlem nævnte udsendelsen „Hvis jeg havde ham her —“. Ideen er ført frem af hr. redaktør Rechendorff ved „Berlingske Tidende“ og gennemført af ham. Serien indlededes af forhenværende justitsminister Elmquist, der medvirkede i tre udsendelser: en præsentationsudsendelse og to svarudsendelser — alle senere deltagere har kun haft een udsendelse. Her er der naturligvis på forhånd den vanskelighed ved tilrettelæggelsen af stoffet, at den siddende regering meget let får en stor prioritet. „Hvis jeg havde ham her —“ må fortrinsvis henvende sig til mennesker, der står i spidsen for store administrative områder. Således var det under venstre-regeringen, således er det under den socialdemokratiske regering. Men det ærede medlem vil dog vel ikke mene, at jeg, fordi jeg talte i udsendelsen „Hvis jeg havde ham her —“, kan indrangeres under betegnelsen „socialdemokratisk udsendelse“. Jeg talte på radiatorådets og programudvalgets vegne, og det er mit indtryk, at mine udtalelser dækkede rådets opfattelse.

Jeg kan også nævne en udsendelse som